

Sygn. akt II Ca 687/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Robert Bury
Sędziowie:	SO Agnieszka Bednarek - Moraś (spr.) SO Tomasz Sobieraj
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Szlachta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2014 roku w S.

sprawy z powództwa **T. B.**

przeciwko **Fundacji na Rzecz Ochrony (...) w R.**

o wydanie

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gryficach

z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt I C 795/12

1. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

a. **w punkcie I. nakazuje pozwanej Fundacji na Rzecz Ochrony (...) w R. wydanie powodowi T. B. w terminie do dnia 21 marca 2014 roku następujących rzeczy ruchomych:**

-.

- **lustra stylowego, kryształowego, ze szlifowanymi brzegami, zakupionego w sklepie (...) w K. przy ul. (...) wraz z ramą o wymiarach 140x70 cm;**
- **obrazu olejnego w ramie z widokiem na dworek z ramą złożoną;**
- **obrazu olejnego z pejzażem sosnowego lasu mrzeżyńskiego w odrestaurowanej, złożonej ramie;**
- **obrazu olejnego przedstawiającego wnętrze starej karczmy, z ramą złożoną;**

- **25 (dwadzieścia pięć) sztuk okolicznościowych grawertonów wojskowych, w tym 6 (sześć) sztuk z imienną dedykacją dla T. B.;**
- **używanego krzesła obrotowego, biurowego, w kolorze brązowym, z kółkami;**
- **maszyny do pisania marki Ł., z 1976 roku;**
- **1 (jednego) kompletu używanej pościeli bawełnianej z drobnym wzorem kwiatowym, w różnych kolorach, zakupionej w 2009 roku;**
- **czajnika elektrycznego w kolorze beżowym, z 2007 roku;**
- **flakonu szklanego, w kształcie okrągłym, lejkowatym, zwężanym ku dołowi, o wysokości 30 cm, flakonu szklanego w kształcie pękatym, o wysokości 20 cm, porcelanowego flakonu białego, w kształcie pękatym;**

i oddała powództwo w pozostałym zakresie;

b. w punkcie III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 370,70 zł (trzysta siedemdziesiąt złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

c. w punkcie IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gryficach tytułem nieopłaconych kosztów sądowych:

-.

- **od powoda T. B. kwotę 276,64 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt cztery grosze);**
- **od pozwanej Fundacji na Rzecz Ochrony (...) w R. kwotę 78 (siedemdziesiąt osiem) złotych;**

2. oddała apelację w pozostałym zakresie;

3. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 149,10 zł (sto czterdzieści dziewięć złotych dziesięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 687/13

UZASADNIENIE

Powód T. B. wniósł pozew przeciwko Fundacji na Rzecz Ochrony (...) w R. (dalej Fundacja) o wydanie rzeczy ruchomych znajdujących się w siedzibie fundacji:

1. ławy stołowej, rozsuwanej w naturalnej okleinie jesionowej o wartości 350 zł,
2. dwóch foteli tapicerowanych materiałem zielonym z podłokietnikami z naturalnego drewna o wartości 300 zł,
3. sofy rozkładanej – tapicerowanej o wartości 300 zł,
4. szafy ubraniowej, dwudrzwiowej w okleinie bukowej o wartości 300 zł,
- szafki dwudrzwiowej w okleinie bukowej o wysokości 1 metra, o wartości 200 zł,
5. lustra stylowego, kryształowego w ramie o wymiarach 140x70 cm, o wartości 700 zł,
6. obrazu olejnego w ramie z widokiem na dworek o wartości 200 zł,

7. obrazu olejnego w odrestaurowanej, stylowej ramie o wartości 300 zł,
8. obrazu olejnego z wnętrzem starej karczmy o wartości 500 zł,
9. 30 szt. grawertonów (różnych symboli wojskowych),
10. tablicy korkowej z 25 szt. zdjęć pamiątkowych, o wartości 50 zł,
11. półki w okleinie bukowej o wartości 100 zł,
12. szafki z szufladami w okleinie bukowej o wysokości ok. 80 cm, o wartości 50 zł,
13. szafki z półkami i drzwiczkami – biblioteczki w okleinie bukowej o wartości 200 zł,
14. krzesła obrotowego biurowego o wartości 50 zł,
15. garnituru o wartości 500 zł,
16. lornetki o wartości 100 zł,
17. maszyny do pisania o wartości 200 zł,
18. 2 kpl. Pościeli o wartości 100 zł,
19. kosza wiklinowego z mapami geodezyjnymi o wartości 20 zł,
20. pokrowca ze sztucznej skóry do komputera z programami instalacyjnymi na CD o wartości 100 zł,
21. czajnika elektrycznego o wartości 50 zł,
22. 3 szt. flakonów na kwiaty o wartości 50 zł,
23. 3 szt. sztucznych kwiatów o wartości 50 zł,
24. szafki łazienkowej laminowanej w białym kolorze o wysokości ok. 80 cm z szufladą i drzwiami z blatem granitowym koloru brązowego o wartości 200 zł,
25. wazonu z kompozycją sztucznych kwiatów o wartości 80 zł,
26. dużego zestawu garnków ze stali nierdzewnej, nieużywanych, zapakowanych w oryginalny karton o wymiarach 60x60x40 cm o wartości 300 zł,
27. żyrandola stylowego z mosiądzu o wartości 250 zł,
28. profesjonalnej wkrętarki akumulatorowej H. wraz z osprzętem i zestawem wiertel w walizce firmowej o wartości 500 zł,
29. zestawu kluczy nasadowych i płaskich wraz z dodatkowymi narzędziami o wartości 300 zł,
30. podnośnika hydraulicznego na przyczepce jednoosiowej o wartości 3000 zł,

w terminie tygodnia od uprawomocnienia się wyroku oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż jest właścicielem przedmiotowych rzeczy ruchomych, które pozostawił w pomieszczeniach Fundacji w budynku hangaru w R. w okresie, gdy pełnił funkcję wiceprezesa zarządu. Pismem z dnia

16.09.2011 r. został powiadomiony o odwołaniu go z pełnionej funkcji. W dniu 15.02.2012 r. zwrócił się do pozwanej o zwrot rzeczy, jednakże w odpowiedzi otrzymał pismo przesłane pocztą elektroniczną, z którego wynikało, że rzeczy stanowiące jego własność zostały zabezpieczone jako dowód w sprawie toczącej się przeciwko Fundacji, zaś zwrot tych rzeczy uwarunkowany jest zakończeniem sprawy przed Sądem Pracy oraz zwrotem przywłaszczonych dokumentów Fundacji, a ponadto, że powód miał okazję odebrać swoje rzeczy.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, iż powód pełnił w okresie od 31.12.2005 r. do 01.06.2011 r. funkcję wiceprezesa zarządu Fundacji i posiadał nieograniczony dostęp do pomieszczeń organizacji, jak i jej rachunku bankowego. Z uwagi na nierozliczenie się z pozwaną powód został zawieszony a następnie usunięty z zarządu Fundacji. Od 20.01.2011 r. do 15.02.2012 r. powód nie pojawił się w siedzibie Fundacji, ani nie kontaktował z zarządem w sprawie odzyskania mienia ruchomego. W tym czasie zarząd dokonał inwentaryzacji pomieszczeń zajmowanych przez powoda i spisu rzeczy ruchomych. W dniu 30.09.2011 r. powód pojawił się w siedzibie Fundacji w towarzystwie syna i pracowników firmy ochroniarskiej w celu zabrania urządzeń i sprzętu z pomieszczeń dzierżawionych przez firmę (...) Norge A. Powód nie był zainteresowany innymi rzeczami pomimo, iż miał okazję do ich zabrania. Pismem z dnia 19.02.2012 r. w odpowiedzi na wezwanie powoda do wydania rzeczy pozwana w formie listu elektronicznego poinformowała powoda, iż nie posiada rzeczy, których wydania żąda powód. Pozwana podniosła, iż powód dysponował kluczami do pomieszczeń Fundacji i mógł wnosić i wyciągać rzeczy ruchome. Przedstawiony spis rzeczy, jak i ich wartość nie są możliwe do weryfikacji. Opis rzeczy jest nieprecyzyjny, gdyż nie zawiera charakterystycznych oznaczeń, nazwy producenta, stanu zachowania. Powód nie wykazał się dowodami nabycia rzeczy w postaci faktur, paragonów, protokołów przekazania. Zdaniem pozwanej część z rzeczy wymienionych przez powoda stanowi własność Fundacji, gdyż została jej przekazana przez darczyńców lub stanowi własność pozostałych członków Fundacji. Wątpliwości budzi wartość wskazanych rzeczy, gdyż w pozwie łączna wartość wynosi 9400 zł, w załączniku 9889 zł, zaś wartość przedmiotu sporu 9361 zł. Dwa fotele, wymienione w pkt 2 w pozwie zostały wycenione na 2300 zł, podczas, gdy w załączniku na 359 zł, sofa w pkt. na 3 300 zł, podczas gdy w załączniku na 680 zł, szafka z szufladami w pkt. na 13 50 zł, zaś w załączniku 100 zł, garnitur w pozwie 500 zł, zaś w załączniku wraz z innymi ubraniami osobistymi na 500 zł.

Na rozprawie w dniu 13.02.2013 r. pozwana podniosła, iż wszystkie rzeczy należące do powoda zostały komisyjnie spalone. Obrazy znajdują się w siedzibie Fundacji. Lustro stanowi własność pozwanej. Maszyna do pisania, jak również flakony mogą znajdować się w siedzibie fundacji.

Pozwana wniosła o całkowite wykluczenie z listy świadków K. K. (1), gdyż pozostaje ona w konkubinacie z powodem, zaś E. Z. (1), gdyż pozostaje w stosunku pracy – zależności biznesowej z powodem.

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Gryficach:

I. nakazał pozwanej Fundacji na Rzecz ochrony (...) w R. wydanie powodowi T. B. w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku następujących rzeczy ruchomych:

1) ławy stołowej, rozsuwanej w naturalnej okleinie jesionowej, wykonanej na zamówienie powoda w 2006 r. w zakładzie tapicerskim (...) Z. P. (1), (...) w B., o wartości 350 zł,

2) dwóch foteli tapicerowanych materiałem zielonym z podłokietnikami z naturalnego drewna wykonanych na zamówienie powoda w 2006 r. w zakładzie tapicerskim (...) Z. P. (1), (...) w B., o wartości 300 zł,

3) sofę rozkładanej – tapicerowanej, wykonanej na zamówienie powoda w 2006 r. w zakładzie tapicerskim (...) Z. P. (1), (...) w B., o wartości 300 zł,

4) używanej szafy ubraniowej, dwudrzwiowej w okleinie bukowej, o wartości 300 zł,

5) szafki dwudrzwiowej w okleinie bukowej o wysokości 1 metra zakupionej w 2007 roku, o wartości 200 zł,

- 6) lustro stylowego, kryształowego, ze szlifowanymi brzegami, zakupionego w sklepie (...) w K. przy ul. (...) wraz z ramą o wymiarach 140x70 cm, o wartości 700 zł,
- 7) obrazu olejnego w ramie z widokiem na dworek z ramą złożoną, o wartości 200 zł ;
- 8) obrazu olejnego z pejzażem sosnowego lasu mrzeżyńskiego w odrestaurowanej, złożonej ramie, o wartości 300 zł,
- 9) obrazu olejnego przedstawiającego wnętrze starej karczmy, z ramą złożoną, o wartości 500 zł,
- 10) 25 sztuk okolicznościowych graweronów wojskowych, w tym 6 sztuk z imienną dedykacją dla T. B.,
- 11) tablicy korkowej wraz z 20 sztukami zdjęć pamiątkowych T. B., o wartości 50 zł,
- 12) widokówki przedstawiającej port mrzeżyński z lat 30-tych,
- 13) półki w okleinie bukowej, o wartości 100 zł,
- 14) szafki z szufladami w okleinie bukowej o wysokości ok. 80 cm, o wartości 50 zł,
- 15) używanego krzesła obrotowego, biurowego, w kolorze brązowym, z kółkami, o wartości 50 zł,
- 16) ciemnego garnituru z odcieniem bordo marki M. z 2009r., o wartości 200 zł,
- 17) lornetki typu militarnego z 2008r., w czarnym etui, z osłonami z czarnej gumy, produkcji chińskiej, o wartości 100 zł,
- 18) maszyny do pisania marki Ł., z 1976r., o wartości 200 zł,
- 19) 2 kompletów używanej pościeli bawełnianej z drobnym wzorem kwiatowym, w różnych kolorach, zakupionej w 2009 r., o wartości 100 zł,
- 20) kosza wiklinowego, okrągłego, w kolorze naturalnej wikliny, o wysokości ok. 50cm, o wartości 20 zł,
- 21) pokrowca do laptopa z czarnego materiału, o wartości 100 zł,
- 22) czajnika elektrycznego w kolorze beżowym, z 2007 r., o wartości 50 zł,
- 23) flakonu szklanego, w kształcie okrągłym, lejkowatym, zwężanym ku dołowi, o wysokości 30 cm, flakonu szklanego w kształcie pękatym, o wysokości 20cm, porcelanowego flakonu białego, w kształcie pękatym, o łącznej wartości 50 zł,
- 24) 3 sztuk sztucznych kwiatów słonecznika, wiązanki sztucznych kwiatów róż dwukolorowych kremowo-czerwonych, bukietu sztucznych kwiatów ogrodowych, w tym piwonii, różnokolorowych, o wartości 50 zł,
- 25) szafki łazienkowej, laminowanej w białym kolorze o wysokości ok. 80 cm z szufladą i drzwiami, z 2009 r., wraz z blatem granitowym koloru brązowego, o wartości 200 zł,
- 26) wazonu z tworzywa sztucznego, w kolorze kremowym o wysokości ok. 20cm, o wartości 80 zł,
- 27) zestawu nieużywanych garnków ze stali nierdzewnej, składającego się z 7 elementów w tym: 3 garnków z pokrywkami ze wskaźnikiem temperatury, patelni z pokrywką ze wskaźnikiem temperatury, miski, rondla, cedzaka, firmy (...), w oryginalny kartonie o wymiarach 60x60x40 cm, o wartości 300 zł,
- 28) starego żyrandola z mosiądzu i porcelany na pięć punktów świetlnych, o wartości 250 zł,

29) wkrętarki akumulatorowej marki H. wraz z osprzętem i 20sztukami wiertel do metalu z 2007 r., o wartości 500 zł,

30) zestawu kluczy nasadowych i płaskich firmy (...) w skrzynce czerwonej, o wartości 300 zł,

31) podnośnika hydraulicznego na przyczepie jednoosiowej, bez tablicy rejestracyjnej i oświetlenia o wartości 3.000zł,

II. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.685zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Gryficach kwotę 354,64zł tytułem nieopłaconych kosztów sądowych.

Powyższe orzeczenie Sąd oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

Powód T. B. w okresie 31.12.2005 r. do 01.06.2011 r. pełnił funkcję wiceprezesa zarządu Fundacji na Rzecz Ochrony (...) w R..

W tym czasie powód przystosował pomieszczenia hangaru w R., które zostało nieodpłatnie przekazane do korzystania Fundacji do warunków biurowych. We własnym zakresie powód zorganizował również wyposażenie zajmowanego przez siebie pomieszczenia biurowego. W pomieszczeniu tym znajdowały się, stanowiące własność powoda rzeczy ruchome:

1. ława stołowa, rozsuwanej w naturalnej okleinie jesionowej, wykonana na zamówienie powoda w 2006 r. w zakładzie tapicerskim w T. przez Z. P. (1), o wartości 350 zł,

2. dwa fotele tapicerowane materiałem zielonym z podłokietnikami z naturalnego drewna, wykonane na zamówienie powoda w 2006 r. w zakładzie tapicerskim w T. przez Z. P. (1) o wartości 300 zł,

3. sofa rozkładana – tapicerowana, wykonana na zamówienie powoda w 2006 r. w zakładzie tapicerskim w T. przez Z. P. (1) o wartości 300 zł,

4. szafa ubraniowa, dwudrzwiowa w okleinie bukowej, którą powód otrzymał od S. K. za swoje usługi dla ośrodka (...) w M., o wartości 300 zł,

5. szafka dwudrzwiowej w okleinie bukowej o wysokości 1 metra, o wartości 200 zł,

6. lustro stylowe, kryształowe, ze szlifowanymi brzegami, zakupione przez powoda w sklepie (...) w K. w ramie o wymiarach 140x70 cm, którą wykonał na zamówienie powoda L. C. (1) o wartości 700 zł,

7. obraz olejny w ramie z widokiem na dworek o wartości 200 zł oraz obraz olejny z pejzażem sosnowego lasu mrzeżyńskiego w odrestaurowanej, złoczonej ramie o wartości 300 zł, które namalował na zlecenie powoda A. R.,

8. obraz olejny z wnętrzem starej karczmy, zakupiony przez powoda w komisie z antykami w N. od K. M., o wartości 500 zł,

9. 25 szt. grawertonów (różnych symboli wojskowych), z których sześć sztuk miało imienną dedykację dla powoda,

10. tablica korkowa z 20 szt. zdjęciami pamiątkowymi powoda z służby wojskowej, o wartości 50 zł oraz widokówka przedstawiająca port mrzeżyński z lat 30-tych,

11. półka w okleinie bukowej, wykonana przez powoda, o wartości 100 zł,

12. szafka z szufladami w okleinie bukowej o wysokości ok. 80 cm, o wartości 50 zł,

13. szafka z półkami i drzwiczkami – biblioteczka w okleinie bukowej, którą powód otrzymał od S. K. za swoje usługi dla ośrodka (...) w M., o wartości 200 zł,
14. używane, krzesło obrotowe, biurowe, w kolorze brązowym, z kółkami, zakupione przez powoda w komisie w G. przy ul. (...), o wartości 50 zł,
15. ciemny garnitur z odcieniem bordo marki M., zakupiony przez powoda w 2009 r., o wartości 500 zł,
16. lornetka zakupiona przez powoda w sklepie z militariami w T., w czarnym etui, z osłonami z czarnej gumy, produkcji chińskiej, o wartości 100 zł,
17. maszyna do pisania marki Ł., którą powód otrzymał od ojca z 1976 r., o wartości 200 zł,
18. 2 kpl. bawełnianej pościeli używanej z drobnym wzorem kwiatowym, zakupionej w 2009 r., o wartości 100 zł,
19. kosz wiklinowy z mapami geodezyjnymi R. i okolic, zakupiony przez powoda w komisie, o wartości 20 zł,
20. pokrowiec z czarnego materiału do komputera z programami instalacyjnymi na CD o wartości 100 zł,
21. czajnik elektryczny w kolorze beżowym, zakupiony w 2009 r., o wartości 50 zł,
22. 3 szt. szklanych flakonów na kwiaty o wartości 50 zł, przy czym jeden w kształcie okrągłym, lejkowatym, zwężanym ku dołowi o wysokości 30 cm, drugi w kształcie pękatym o wysokości 20 cm oraz trzeci z białej porcelany w kształcie pękatym,
23. 3 szt. sztucznych kwiatów słonecznika, wiązanka sztucznych kwiatów róż w dwóch kolorach białym i kremowym, bukiet sztucznych kwiatów ogrodowych, w tym piwonii o wartości 50 zł,
24. szafka łazienkowa laminowana w białym kolorze o wysokości ok. 80 cm z szufladą i drzwiami, którą powód kupił w komisie w G. w 2009 r., z blatem granitowym koloru brązowego, wykonanym na zamówienie powoda przez J. K., o wartości 200 zł,
25. wazon z tworzywa sztucznego w kolorze kremowym o wartości 80 zł,
26. duży zestaw garnków ze stali nierdzewnej, nieużywanych, zapakowanych w oryginalny karton o wymiarach 60x60x40 cm, zakupionych przez powoda na jarmarku w K. o wartości 300 zł, składający się z 3 szt garnków z pokrywkami ze wskaźnikiem temperatury, patelni z pokrywką ze wskaźnikiem temperatury, miski, rondla, cedzaka, firmy (...),
27. stary żyrandol z mosiądzu i porcelany na pięć punktów świetlnych, o wartości 250 zł,
28. wkrętarka akumulatorowa marki H. wraz z osprzętem i zestawem 20 szt. Wiertel do metalu w walizce firmowej, zakupiona przez powoda w 2007 r., o wartości 500 zł,
29. zestawu kluczy nasadowych i płaskich wraz z dodatkowymi narzędziami o wartości 300 zł,
30. ponadto na terenie hangaru znajdował się używany podnośnik hydrauliczny na przyczepce jednoosiowej, który powód kupił w 2010 r. w Z. od R. L. jako uszkodzony, na następnie naprawił, o wartości 3000 zł, bez oświetlenia i tablicy rejestracyjnej.

Pismem z dnia 30.12.2010 r. prezes zarządu Fundacji poinformował powoda o zawieszeniu go w sprawowaniu funkcji wiceprezesa zarządu i wezwał do rozliczenia się z pozwaną do dnia 10.01.2011 r.

Uchwałą nr 1/2011 Fundatorów Fundacji z dnia 01.06.2011 r. powód został odwołany ze stanowiska wiceprezesa zarządu Fundacji.

Pismem z dnia 15.02.2012 r. powód zwrócił się do pozwanej z wezwaniem do wydania należących do niego rzeczy ruchomych, wymienionych w załączonym do wezwania wykazie.

Pozwana w piśmie wysłanym 29.02.2012 r. drogą elektroniczną odmówiła wydania przedmiotowych rzeczy, twierdząc, iż zostały one zabezpieczone jako dowód w toczącej się w sądzie pracy sprawie przeciwko Fundacji, zaś ich wydanie jest uzależnione od zakończenia tego postępowania. W pomieszczeniu zajmowanym przez powoda zostały wymienione zamki.

Następnie na polecenie prezesa Fundacji (...) – pracownik pozwanej A. B. (1) spalił jeden z regałów znajdujących się w pomieszczeniu wcześniej zajmowanym przez powoda – biblioteczkę.

Sąd Rejonowy wskazał, iż żądanie pozwu zostało oparte na przepisie art. 222 § 1 k.c. Pozwana podniosła zarzut braku wykazania przez powoda tytułu prawa własności do rzeczy ruchomych objętych żądaniem pozwu, nieprecyzyjnego oznaczenia rzeczy, w tym również w zakresie wartości poszczególnych przedmiotów, w szczególności dwóch sztuk foteli, sofę rozkładanej, tapicerowanej, szafki w okleinie bukowej oraz garnituru. Ponadto pozwana twierdziła, że część rzeczy, których zwrotu domaga się powód jest własnością pozwanej, gdyż uzyskała ona własności tych rzeczy na podstawie darowizny osób trzecich, czy też jest własnością innych aniżeli powód członków Fundacji. Pozwana twierdziła, iż lustro kryształowe jest własności Fundacji. Ponadto pozwana twierdziła, iż powód miał nieograniczony dostęp do zajmowanych przez siebie pomieszczeń i mógł wynieść każdym czasie rzeczy. Pozwana powołała się na sporządzony w dniu 20.08.2011 r. protokół z inwentaryzacji biura, z którego wynika, jakie rzeczy zostały pozostawione przez powoda. Ponadto na rozprawie w dniu 13.02.2013 r. pozwana podniosła, iż wszystkie rzeczy powoda zostały komisyjnie spalone, co spowodowało, iż nie pozostaje ona w posiadaniu rzeczy stanowiących własność T. B..

Sąd mając na uwadze uregulowane w art. 222 § 1 k.c. roszczenie windykacyjne wskazał, iż na właścicielu, który żąda wydania rzeczy spoczywa ciężar udowodnienia tytułu prawnego do rzeczy, jak również obalenia domniemań prawnych, iż władający jest posiadaczem samoistnym (art. 339 k.c.) oraz że posiadanie jest zgodne ze stanem prawnym (art. 341 k.c.). W niniejszej sprawie powód przedstawił zdjęcia części rzeczy, których wydania się domagał, kopię paragonu, z którego wynika zakup, wykonanego na zamówienie powoda zestawu wypoczynkowego, kopię umowy sprzedaży podnośnika hydraulicznego. Sąd uznał powyższe dowody za wiarygodne. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków W. M., E. Z. (2), Z. P. (1), L. C. (2), A. R., K. M., A. P., T. Z. (1), J. K., a także na zeznaniach powoda T. B.. Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, logiczne i korelujące ze sobą. Zeznania powyższych świadków potwierdziły twierdzenia powoda w zakresie posiadania przez niego tytułu prawnego do większości z rzeczy ruchomych, stanowiących przedmiot niniejszego postępowania. W szczególności L. C. (2) potwierdził, iż wykonał na zlecenie powoda ramę do obrazu, będącą kopią XVIII wiecznej ramy, która została zrobiona z gumy silikonowej z płatkami złota, zaś na zewnątrz była złożona. A. R. potwierdził, iż namalował dla powoda dwa obrazy, z których jeden przedstawiał sosnowy las mrzeżyński, zaś drugi widok dworku. Wykonał również renowację ramy jednego z obrazów. Świadek potwierdził, iż obrazy miały być powieszony w f. (...). Z. P. (2) potwierdził, iż powód nabył z jego zakładu tapicerskiego w 2006 lub 2007 r. wersalkę, ławo-stół i dwa fotele z tapicerką, jaką widać na zdjęciu znajdującym się w aktach sprawy. K. M. potwierdził zakup przez powoda w jego komisie obrazu przedstawiającego widok wnętrza karczmy, ze starą złożoną, pośniedziałą ramą. J. K. potwierdził, iż wykonywał w prezencie dla powoda blat granitowy, który miał służyć jako pokrycie mebla. T. Z. (2) potwierdził, iż sprzedał powodowi narzędzia firmy (...), przedstawione na zdjęciach, znajdujących się w aktach sprawy. Zarówno świadek W. M., E. Z. (2), jak i K. K. (1) zeznali, że widzieli w pomieszczeniach zajmowanych przez powoda w Fundacji takie przedmioty jak ławę stołową, dwa fotele, sofę rozkładaną, szafę ubraniową, dwudrzwiową w okleinie bukowej, szafkę dwudrzwiową w okleinie bukowej, lustro kryształowe, obraz olejny w ramie z widokiem na dworek, obraz olejny z pejzażem sosnowego lasu, obraz olejny z wnętrzem starej karczmy, ok. 25 szt. grawertonów (różnych symboli wojskowych), z których kilka miało imienną dedykację dla powoda, tablicę korkowa ze zdjęciami pamiątkowymi powoda z służby wojskowej, półkę w okleinie bukowej, szafkę z szufladami w okleinie bukowej, biblioteczkę w okleinie bukowej, używane krzesło obrotowe, ciemny

garnitur, lornetkę, maszynę do pisania, 2 kpl. bawełnianej pościeli używanej, kosz wiklinowy z mapami geodezyjnymi R. i okolic, czajnik elektryczny, szafkę łazienkową laminowaną w białym kolorze z blatem granitowym, duży zestaw garnków ze stali nierdzewnej, stary żyrandol z mosiądzu i porcelany, wkrętarce akumulatorowa marki H. wraz z osprzętem i zestawem wiertel w walizce firmowej, zestaw kluczy nasadowych i płaskich, a ponadto, że na terenie hangaru znajdował się używany podnośnik hydrauliczny należący do powoda.

Ponadto K. K. (2) zeznała, iż powód nie miał możliwości odebrania swoich rzeczy, gdyż zamki do drzwi zostały wymienione, zaś gdy udał się z pracownikami ochrony po odbiór rzeczy reprezentant pozwanej stwierdził, iż rzeczy te nie są własnością powoda.

Sąd oparł swoje ustalenia między innymi na zeznaniach świadków K. K. (2) i E. Z. (2), gdyż uznał te zeznania za wiarygodne. Należy podkreślić, iż strony w procesie mają uprawnienie do wykazywania swoich twierdzeń wszelkimi, możliwymi do przeprowadzenia dowodami. To rolą Sądu jest ocena, czy środki dowodowe są właściwe dla wykazania danych faktów i czy dowody są wiarygodne. Nie dyskwalifikuje dowodu z zeznań świadka okoliczność, iż świadek pozostaje w stosunku zależności służbowej czy osobistej ze stroną. Dlatego Sąd oddalił wniosek pozwanej o pominięcie dowodu z zeznań wymienionych świadków.

Natomiast pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, na wykazanie swoich twierdzeń w zakresie posiadania prawa własności lustra kryształowego czy innych rzeczy, które miałyby być darowane pozwanej przez osoby trzecie. W takiej sytuacji pozwana powinna dysponować dokumentami, chociażby wykazem środków trwałych wchodzących w skład majątku Fundacji, czy chociażby protokołami przekazania. Ponadto pomimo podnoszonych twierdzeń pozwana nie wykazała, iż rzeczy należące do powoda zostały spalone, z wyjątkiem regału – biblioteczki, którą jak zeznał świadek A. B. (1) spalił na polecenie prezesa Fundacji (...). W ocenie Sądu okoliczność, iż większość rzeczy powoda zostało spalonych jest niewiarygodna, gdyż w skład rzeczy, których wydania powód się domaga wchodziły rzeczy, które nie nadają się do spalania, chociażby żyrandol mosiężny z elementami porcelany, czajnik, maszyna do pisania, szafka laminowana z blatem granitowym, fotel biurowy, szklane wazony, podnośnik hydrauliczny, wkrętarce, garnki ze stali nierdzewnej itp. twierdzenia pozwanej w tym zakresie należy zatem uznać za niewiarygodne i podniesione jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Ponadto w piśmie z dnia 29.02.2012 r. pozwana twierdziła, iż rzeczy powoda zostały zabezpieczone jako dowód w sprawie przed sądem pracy, a zatem obecne stanowisko pozwanej nie zasługuje, w ocenie Sądu na uznanie. Natomiast Sąd dał wiarę świadkowi A. B. (2), iż spalił jeden z mebli znajdujących się w pomieszczeniu zajmowanym przez powoda. Sam powód zeznał, iż zwoził na teren Fundacji duże ilości mebli z różnych ośrodków, które następnie segregował, a te które były w złym stanie palił. Zatem prawdopodobne jest, iż pracownik Fundacji na polecenie prezesa pozwanej dokonał zniszczenia jednego z mebli powoda.

Sąd mając na względzie przepis art. 461 k.c. wskazał, iż pozwana nie miała uprawnienia do zatrzymania rzeczy należących do powoda. Brak również regulacji prawnych, które dawałyby podstawę pozwanej do zatrzymania rzeczy powoda, jako dowodu w jakiegokolwiek sprawie toczącej się przed sądem, gdyż zabezpieczenie dowodu należy do sądu nie zaś do strony.

W ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie również twierdzenie pozwanej, iż powód dysponował kluczami do pomieszczenia i mógł w każdej chwili zabrać swoje rzeczy, a skoro tego nie uczynił widocznie nie był zainteresowany ich losem. Powód w żaden sposób nie przekazał pozwanej uprawnienia do dysponowania jego rzeczami ani nie zrzekł się ich własności. Dlatego pozwana nie miała uprawnienia odmawiać powodowi ich wydania, a skoro pozostawały w jej pomieszczeniach odpowiedzialna była również za ich stan. W żadnym zaś przypadku pozwana nie miała uprawnienia do zniszczenia rzeczy powoda przez ich spalenie. Takie postępowanie nosi bowiem znamiona czynu zabronionego – zniszczenia mienia.

Sąd uznał, iż poszczególne przedmioty zostały opisane w sposób wystarczający do ich identyfikacji, zaś wartość poszczególnych przedmiotów została oznaczona w sposób prawidłowy. Na rozprawie w dniu 24.04.2013 r. strony doszły do porozumienia w zakresie ustalenia wartości spornych przedmiotów, dlatego Sąd zaniechał powoływania

biegłego z zakresu wyceny rzeczy ruchomych, gdyż dowód ten jedynie przedłużyłby okres toczącego się postępowania oraz znacząco, w sposób nieuzasadniony powiększył jego koszty.

Sąd nie uznał żądania pozwu w zakresie nakazania wydania 5 sztuk grawer tonów, 5 sztuk zdjęć, płyt CD z oprogramowaniem, gdyż powód nie był przekonany do okoliczności, iż takie ilości rzeczy znajdowały się w pomieszczeniu a ponadto nie dookreślił o jakie oprogramowanie wnosi, ile płyt CD zostawił w pomieszczeniu pozwanej. Z powyższego względu nie byłaby możliwa do przeprowadzenia przysła, ewentualna egzekucja tytułu wykonawczego.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. przyjmując, iż powód jedynie w niewielkim zakresie ustąpił żądaniu pozwu. Na koszty procesu złożyła się opłata od pozwu w wysokości 468 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł 17 zł opłaty od pełnomocnictwa. Łącznie 1.685 zł.

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DZ.U 2005, nr 167, poz.1398) Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 354,64 zł tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów sądowych, na które złożyły się wydatki na stawiennictwo świadka A. P. w kwocie 46,64 zł i świadka E. Z. (2) w kwocie 308 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana, zaskarżając go w części, tj. co do punktu I, III i IV. Strona skarżąca orzeczeniu temu zarzuciła:

-błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż rzeczy ruchome nabyte w trakcie prowadzenia działalności na rzecz Fundacji stanowią własność T. B.,

-błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż Fundacja ma obowiązek zwrotu rzeczy ruchomych porzuconych przez powoda na terenie Fundacji,

-naruszenie art. 316 § 1 k.p.c., poprzez wydanie wyroku opartego o założenie, iż rzeczy ruchome, których wydania domagał się powód znajdują się na terenie Fundacji, zaś w chwili wydawania wyroku, w jej siedzibie brak jest przedmiotów, których wydania domaga się powód,

-bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. M.,

-naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów,

-wydanie wyroku, którego egzekucja nie będzie możliwa.

Wskazując na powyższe strona skarżąca wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje; ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwana podniosła, iż Sąd w sposób błędny przyjął, iż powód wykazał, iż jest właścicielem przedmiotów wymienionych w pozwie oraz że w chwili obecnej znajdują się one na terenie Fundacji (...). W czerwcu 2011r. T. B. w związku z nieprawidłowościami finansowymi został odwołany z funkcji wiceprezesa Fundacji. Przez cały czas powód dysponuje i dysponował kluczami do pomieszczenia, które zajmował na terenie Fundacji i które miał wykorzystywać w związku z podejmowaniem czynności na rzecz Fundacji. Powód po zakończeniu działania w siedzibie Fundacji, opuszczając ją, mimo posiadania takiej możliwości, nie zabrał żadnych przedmiotów. Z dokonanego dnia 20.08.2011r. protokołu oględzin biura zajmowanego przez T. B. wynika, iż pozostały w nim sprzęty należące do Fundacji, części przedmiotów oraz dokumentów i pieczęci Fundacji nie ma, a nadto znajdują się osobiste rzeczy T. B. i K. K. (2), takie jak szlafrok męski i damski frotte, komplet pościeli używanej, stroje do nurkowania (pianki), zdekompletowane zestawy naczyń: filiżanki, szklanki, sztućce. Brak jest w protokole poinwentaryzacyjnym wskazania, iż w pomieszczeniu zajmowanym przez T. B. znajdowały się przedmioty wskazane przez niego w pismach.

Pozwana stwierdziła, iż istotnym dla oceny przysługiwania prawa własności przedmiotów, o wydanie których wnosi powód, są zeznania T. B., który wskazuje, iż rzeczy takie jak: sofa, dwa fotele, ława rozsuwana, szafa, biblioteczka, dwie komody, lustro, obraz z widokiem na starą karcznię, dwa obrazy A. R., tablica korkowa, szafka łazienkowa z dorobionym blatem, stanowiły wyposażenie Fundacji (...) w pomieszczeniu biurowym, które powód miał wykorzystać w związku z wykonywaniem czynności na rzecz Fundacji. Nadto powód wskazał, iż w magazynku przywarsztatowym i na terenie Fundacji pozostawił walizkę z wkrętarką akumulatorową firmy (...), walizkę z kluczami, zestaw garnków, zabytkowy miedziany żyrandol, kosz wiklinowy w mapami geodezyjnymi, pościel bawełniana, lornetka, krzesło obrotowe, półkę na ścianie, pistolet strzałkowy, maszynę do pisania, pokrowiec do laptopa, czajnik elektryczny, podnośnik hydrauliczny.

Pozwana podniosła, iż z samego założenia każda fundacja utrzymuje się jedynie ze środków uzyskanych od fundatorów oraz z darowizn i tak też było w przypadku Fundacji (...). Rzeczy, które T. B. przynosił na teren Fundacji zostały przekazane nieodpłatnie na jej rzecz. W czasie, gdy powód pełnił funkcję wiceprezesa Fundacji, nie manifestował, iż stanowią one jego własność, a wręcz - jak to sam podkreśla - wyremontował pomieszczenie dla Fundacji i również dla Fundacji je wyposażył. Świadek Z. P. (1) podał, iż powód informował go, iż musi zorganizować „stanowisko jakiejś fundacji w R.”, nie zaś, iż zleca wykonanie mebli na własne prywatne potrzeby. Również K. K. (2) podała, iż przedmioty wskazane przez powoda zostały przeznaczone na wyposażenie Fundacji. Oczywistym jest, iż Fundacja na początku swej działalności funkcjonowała jedynie w oparciu o to, co przekazali jej fundatorzy i osoby pracujące na rzecz Fundacji.

Skarżąca kwestionowała ustalenia Sądu co do posiadania przez powoda części przedmiotów. Brak jest w zeznaniach świadków potwierdzenia, iż powód posiadał na terenie Fundacji wskazane przez siebie wazony, gdyż jedynie K. K. (2) potwierdziła, iż wazony były, lecz nie wie, ile ich było. Podobnie nikt nie potwierdził istnienia pokrowca do laptopa. Ustalenie, iż powód posiadał dwa komplety pościeli, widokówkę z widokiem na port mrzeżyński, 25 sztuk grawerentów, kosza wiklinowego, żyrandola z mosiądzu, opierają się jedynie o gołosłowne twierdzenia powoda.

Zdaniem skarżącej nie jest prawdą, na co próbował wskazać w treści pozwu powód, iż Fundacja przyznała, iż jest w posiadaniu rzeczy należących do powoda i wyda je dopiero po zakończeniu sprawy toczącej się przed Sądem Pracy w G., bowiem już w pierwszym zdaniu Prezes Fundacji podniósł, iż jakiegokolwiek mienie znajdujące się na terenie Fundacji zostało przez nią nabyte w drodze darowizny, a nadto, iż przedmioty znajdujące się w pomieszczeniu zajmowanym przez T. B. zostały porzucone, a Fundacja - wobec tego, iż powód nie zwrócił kluczy do pomieszczenia - nie miała do nich dostępu.

W ocenie pozwanej Sąd I instancji w sposób wadliwy dokonał oceny zeznań świadków, wyprowadzając z ich treści wnioski nie znajdujące uzasadnienia w relacjach świadków. Z materiału dowodowego, a to w postaci zeznań powoda oraz świadków zawnioskowanych przez stronę powodową nie wynika bowiem, aby rzeczy wskazane przez powoda znajdowały się w posiadaniu pozwanej Fundacji. Również, co obciążało powoda, nie udowodnił on wartości rzeczy, których zwrotu się domaga, zaś zupełnie oderwane od dowodu w postaci umowy kupna - sprzedaży z dnia 14.06.2010r., mającej za przedmiot podnośnik hydrauliczny, jest ustalenie przez Sąd, iż wartość tegoż podnośnika to 3.000 zł, kiedy strony umowy same wskazały na kwotę 900 zł. Świadek E. Z. (2) stwierdził, iż okazane mu zdjęcia przedmiotów nie zostały uczynione w biurze Fundacji. Podobnie wskazała świadek K. K. (2).

Kolejno pozwana mając na uwadze art. 222 § 1 k.c. stwierdziła, że powód nie udowodnił, iż pozwana Fundacja włada rzeczami stanowiącymi jego własność. Nie wskazuje na to, bowiem żaden z zaproponowanych przez powoda dowodów. Pozwana Fundacja zaprzeczyła, aby była w posiadaniu jakichkolwiek rzeczy powoda, zatem tym bardziej na powodzie ciążył obowiązek wykazania, iż Fundacja włada rzeczami opisanymi w pozwie, czego nie uczynił. Istotnym jest również, iż władanie rzeczami właściciela musi mieć miejsce w chwili orzekania o zasadności powództwa windykacyjnego. Niesłuszne jest stanowisko Sądu I instancji, iż to pozwana Fundacja nie wykazała, że nie posiada rzeczy powoda, gdyż - jak o tym mowa - ciężar dowodu w tym zakresie obciąża stronę powodową. Skarżąca podkreśliła, iż nawet umyślne pozbycie się przez posiadacza cudzej rzeczy władztwa nad tą rzeczą (nawet w czasie trwania procesu o wydanie),

powoduje, iż Sąd w chwili wyrokowania nie może uznać zasadności roszczenia windykacyjnego, gdyż brak legitymacji biernej po stronie podmiotu pozwanego z uwagi na brak władztwa nad rzeczą.

Pozwana wskazała również, iż T. B. podejmując działania na rzecz Fundacji, przygotował pomieszczenie Fundacji i je wyposażył. Jak była o tym mowa, było to uczynione na rzecz Fundacji. Przyjąć zatem należy, iż przedmioty, które powód przyniósł do Fundacji, aby mogła ona nimi dysponować zostały przez niego przekazane dla Fundacji.

Zdaniem skarżącej Sąd niesłusznie nie dopuścił dowodu z przesłuchania świadka M. M., który to dowód był istotny dla ustalenia okoliczności sprawy, a mianowicie faktu, iż pozwana Fundacja nie znajduje się w posiadaniu przedmiotów, o których wspomina powód. Skarżąca wskazała, iż zgłoszenie przedmiotowego dowodu nie było spóźnione, bowiem Sąd nie zobowiązywał Fundacji do złożenia odpowiedzi na pozew i zawarcia w niej wszelkich wniosków dowodowych pod rygorem ich pominięcia w razie zgłoszenia po terminie. Nadto stanowisko strony powodowej co do kwestii zniszczenia przedmiotów, które mogły należeć do powoda, zostało przez stronę powodową przedstawione dopiero na rozprawie dnia 13.02.2013r., gdyż co do tego faktu strona powodowa nie wypowiedziała się wcześniej. Przeprowadzenie tegoż dowodu nie spowodowałoby również przedłużenia postępowania, bowiem Sąd wyznaczył kolejny termin rozprawy. Zdaniem skarżącej oddalając wniosek dowodowy pozwanej, Sąd ograniczył jej możliwość bronięcia swoich praw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się częściowo uzasadniona doprowadzając do wydania orzeczenia reformatoryjnego.

Przede wszystkim podkreślić należy, iż prawo własności może być naruszone w dwojaki sposób. Po pierwsze może zdarzyć się taka ingerencja w sferę uprawnień właściciela, która powoduje nieodwracalną zmianę w sferze jego władztwa w postaci uszczuplenia tej sfery (uszkodzenie rzeczy), utraty pewnych korzyści płynących z rzeczy (możliwości posługiwania się rzeczą i czerpania z niej pożytków), a nawet wygaśnięcia samego prawa własności (na skutek zniszczenia rzeczy). Mamy wówczas do czynienia ze szkodą i płynącymi stąd konsekwencjami. Drugą odmianą naruszenia własności – stanowiącą podstawę żądania pozwu - jest trwałe wkroczenie w sferę uprawnień właściciela przez osobę nieuprawnioną. Zazwyczaj takie trwałe naruszenie własności prowadzące do ograniczenia lub całkowitego uniemożliwienia wykonywania uprawnień właścicielskich jest następstwem pogwałcenia posiadania, a ściśle mówiąc - faktycznego władania rzeczą przez właściciela, może jednak wynikać również z innych przyczyn, chociażby z bezprawnego objęcia rzeczy. Zgodnie zaś z art. 222 § 1 k.c. właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Istotne w okolicznościach przedmiotowej sprawy jest również i to, że aby w ogóle można było mówić o roszczeniu windykacyjnym, to treścią roszczenia musi być żądanie wydania rzeczy, które wynika z prawa własności, przy czym biernie legitymowana jest osoba, która faktycznie włada cudzą rzeczą bez podstawy prawnej - a zatem zarówno posiadacz, jak i osoba władająca nią w cudzym imieniu, czyli dzierżyciel, przy czym to znowu na właścicielu spoczywa obowiązek udowodnienia, że pozwany włada rzeczą, bowiem fizyczne władanie rzeczą przez pozwanego stanowi przesłankę skutecznego pozwania w procesie windykacyjnym. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 05.03.2013 r., Sygn. akt I ACa 1208/12).

Analiza akt sprawy doprowadziła Sąd odwoławczy do wniosku, iż powód o ile w zasadzie wykazał prawo własności przedmiotów objętych żądaniem pozwu, to jednak nie był w stanie udowodnić, iż w momencie wyrokowania przedmioty te znajdowały się w faktycznym władztwie pozwanego. W tych też okolicznościach żądanie pozwu mogło podlegać uwzględnieniu tylko w zakresie przyznany przez stronę przeciwną. Jak wynika z protokołu inwentaryzacji z dnia 20.08.2011 r. sporządzonego przez przedstawiciela pozwanej i świadka M. R., z przedmiotów wskazanych w pozwie w pomieszczeniach Fundacji znajdowało się krzesło obrotowe, czajnik elektryczny, jeden komplet pościeli. W swoich wyjaśnieniach prezes Fundacji (...) nadto przyznał, iż w posiadaniu pozwanej nadal jest lustro stylowe, obrazy, maszyna do pisania, flakony szklane oraz graweriony wojskowe złożone do kartonu. Uwzględniając zatem oświadczenie pozwanej Sąd Okręgowy tylko w zakresie przyznany przez nią mógł utrzymać zaskarżony wyrok w mocy. Odnośnie pozostałych ruchomości, o których traktuje powód, to rację należy przyznać twierdzeniom apelującego, iż powód nie wykazał, że były one czy nadal są w posiadaniu pozwanej. I tak, Sąd

Okręgowy z zaskarżonego wyroku wyeliminował obowiązek wydania ławy stołowej, dwóch foteli, sofy rozkładanej, szafy ubraniowej, szafki dwudrzwiowej, tablicy korkowej, półki, szafki z szufladami, garnituru, lornetki, kosza wiklinowego, pokrowca do laptopa, szafki łazienkowej, wzory z tworzywa sztucznego, zestawu garnków, żyrandola, wkrętaki, zestawu kluczy nasadowych i płaskich, podnośnika hydraulicznego – albowiem materiał dowodowy nie potwierdza, aby pozwany aktualnie nimi władał. Część tych rzeczy uległa zniszczeniu, część mogła zostać zabrana przez samego powoda, część została objęta we władanie przez osoby trzecie. Jak wynika bowiem z zeznań świadka K. K. (1) bukiet sztucznych kwiatów był jej własnością i opuszczając Fundację zabrała je ze sobą.

Warto podkreślić i to, że stanowiska powoda nie potwierdzają przedłożone fotografie ruchomości, albowiem o ile świadkowie zeznali, iż są to rzeczy które widzieli w pomieszczeniach zajmowanych przez powoda, to jednak zdjęcia nie dowodzą, że przedmioty na nich widniejące nadal znajdują się we władaniu pozwanej, zaś powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika okoliczności tej nie wykazał w żaden inny sposób, w szczególności nie wnioskował o przeprowadzenie dowodu z oględzin.

Z treści zaskarżonego wyroku Sąd odwoławczy wyeliminował nadto wskazane wartości ruchomości albowiem z jednej strony nie był to element niezbędny dla uwzględnienia roszczenia wydobywczego, z drugiej powód w żaden sposób wartości tych nie wykazał, zaś pozwany ich nie przyznał.

Dla wyczerpania pełnej krytyki wskazać również należy, iż zasadny okazał się zarzut pozwanego, iż wyrok wydany przez Sąd Rejonowy częściowo nie nadawałby się do wykonania, albowiem niektóre wymienionych w wyroku ruchomości nie zostały w taki sposób określone, że ich identyfikacja byłaby niemożliwa np. bliżej nieokreślone zdjęcia, widokówki, tablica korkowa.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 386 § 1 i 385 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c. oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163 poz. 1349).

Zgodnie z treścią art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Biorąc pod uwagę wartość wszystkich zadeklarowanych przez powoda ruchomości, których dotyczyło żądanie pozwu i części w jakiej podlegała ono uwzględnieniu Sąd Okręgowy przyjął, iż powód wygrał proces w 22 % i w takim zakresie uwzględnił jego żądanie o zwrot kosztów postępowania przez sądem I instancji. Skoro na koszty tego postępowania złożyła się kwota 1685 zł to powodowi należy się ich zwrot w wysokości 370,70 zł, o czym orzeczono w pkt I b wyroku.

Z uwagi na modyfikację rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i zmianę stosunku w jakim powoda uznaje się za wygrywającego stosownej modyfikacji podlegał również obowiązek zwrotu przez strony na rzecz Skarbu Państwa kwot tytułem nieopłaconych kosztów sądowych, o czym orzeczono w pkt I c wyroku.

Na koszty postępowania apelacyjnego złożyły się: opłata od apelacji pozwanej 445 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki 900 zł - łącznie 1345 zł. Skoro powód wygrał postępowanie przed sądem II instancji w części, to 22 % łącznych kosztów postępowania odpowiada kwocie 295,90 zł, przy czym skoro pozwany poniósł koszt w wysokości 445 zł, to pozwanemu należy się od powoda zwrot kosztów postępowania za II instancję w wysokości 149,10 zł o czym orzeczono w pkt 3 wyroku.